

A napló.

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: September 23, 2018, 4:10 am

Dénes Albert Az elámulás tanulmányom végén említést tettem arról, hogy az ember vizionárius forgatókönyveket hordoz magában, esetleg anélkül, hogy erről tudna. (Az imagináció nyelvén, kép- és élményszerűségekben tanulmányomban.) A forgatókönyvek, attól eltekintve, hogy viselkedésüknek sejtelmé sincs jelenlétekről és hatásokról, nagyon jól tudnak megkérni az eseményeket, történeteket, misztikusan szövegekké válva beidéznek az eseményeket. Az illető csak csodálkozik, vagy éppen nagyon bosszús, hogy ő jött és ő jött hasonló csúszásba kerül. Ez mondjuk az egyik eset. Más esetben az érzés gyökere ellenére eltérő az események milyenségét és sokkal nehezebb felismerni, hogy ugyanazon forgatókönyv alapján készültek. Az ember gondolkodik, emlékei, szándékai, örösei vannak, képek ezrei nyomulnak agyába, emellett van egy belső képábrákja is. Ha akarja, ha nem valamilyen rendeződés indul meg benne, és személynél alakul meg megfelelően a munkatelenül is rendezti ezt az állapotot, amely képek, élmények, gondolatok, stb. sokaságából áll. Persze ezt a rendezést úgy kell érteni, hogy amennyiben nem tudatos, akkor inkább egy rendezetlen halmaz keletkezik, olyan amilyen ilyen módon keletkezni tud. Az elemek természetük szerint spontán elhelyezkednek valamelyest, de ezt teljesül sem lehet tudatosan létrehozott rendnek tekinteni. Nagy kavargás van így az emberben, és azok az imaginatív asszociációs elemek, amelyek éppen az illető ember személynél letételek meghatározott mozzanatait indítják be, mindjárt másképp látnak akkor, ha valamilyen olyannal találkozik, ami rokon természetű az imént említett asszociációs elemekkel. Ezt egyfajta rezonanciának is lehet nevezni a metafizikai magyarázatul szolgálhat arra, például, hogy valaki miért találja magát mindig és mindig körülötte az életek csetepaték kellőképpen kiegészítésben. Mindez, amit leírta megfelelően vannak a személynél horoszkópban. Éppen ezért a horoszkóp jelzi azt is, hogy milyen egy személynél viszonya a saját imaginációját a szövegéből a körülötte erőkkel.

Jelen tanulmányban arról lesz szó, hogy miért a naplóm az egyik leghatékonyabb lehetőséggel arra, hogy az ember feltárja a magában hordozott forgatókönyveket és a nemkívánatosakat ki tudja tisztítani vagy másképp tenni a helyesnek elfogadhatóságra. Először a szövegét a velejáról van szó, ezért máris eleve jól, ha valamiféle ráigzástól mentesen keresték meg a végéig, és erre teljes mértékben megfelel az állás. A forgatókönyvek felfejtése nem olyan egyszerű, mert hiába teszem fel magamnak a kérdést felőletesen, hogy mit is forgatok a fejemben, mert a végül az éppolyan felőletes lesz, mint a kérdésfeltevés. El kell mondanom, és a gondolatokat alaposan kell vezetni egy értelmezési fonalat mentén, ahhoz, hogy amint a rok, abban lassan-lassan a fonalat kezdjen a problémára igazi értelme és egyben megoldási lehetősége. Ugyanis nem úgy teszem fel a kérdést, hogy lám, milyen forgatókönyveket hordozok magamban, hanem

mindig egy konkrét problémában indulok ki, azzal a gondolattal, hogy e problémának megvan a maga forgatókönyve. A személyes horoszkóp ismerete és a nehézségi metafizikai vonatkozás tudása nagyon jól fog az ilyen értelmezésben, mert ezek hiányában egyszer csak azon kapjuk magunkat, hogy nincs amihez kétfélek azt, amit addig leírtünk, újra és újra ugyanazt kezdjük a rni, nem tudunk elübbre jutni az értelmezésben. Már eleve jól, ha például jupiter problémában indulok ki. Mit jelent ez? Azt, hogy rendelkezve asztrológiai ismeretekkel bizonyos problémákat már eleve a Jupiternek megfelelő távolságban sorolom és ez így megadja a problémával kapcsolatos értelmezés, naplárés alapvető karakterét, értelmezési fűvonalát. Amikor szituációkat durván félreismerek, és félreismerésem kapcsán durva baklíviseket kétfélek el, amire persze csak utálag bredek ráj, már tudom, hogy honnan fáj a szél, mert ismerem a horoszkópban lévő Jupiter helyzetét és azt is tudom, hogy az elübb említett problémák nagyrésze ide tartozik. Tudom ilyenkor tehát, hogy miről is kell naplózni. Természetesen vannak más bolygókkal, vagy horoszkópházakkal kapcsolatos problémák, a Jupiter említése itt csak egy példa volt. Példa, azt erőzkeltetend, hogy ami asztrológia és metafizika ismerete nélkül elg nehez lenne úgy naplózni, hogy az azt az eredményt hozza, amit elvárunk tőle. Világosan látni a fontos körülményekben...

Az ember vesz egy félzetet és rni kezd az út óppen abban az időszakban órinta legfontosabb problémáiról. Fogalmazza meg magát a problémát. Ártja le, hogy hogyan óli át ezt a problémát. Képezze úgy, hogy a probléma nem egy homogén, nem egy egynemű valami, hanem struktúrája van, felépítése és rja le, hogyan lártja felépíteni ezt a problémát. Problája meghatározza a probléma lényegi vonásait, amelyet úgy órez, hogy kimondottan a problémára jellemzőek. Keresse meg azokat a szíjakat, azokat az ísszekéket, amelyek a problémát ísszekézik más problémákkal. Képezze el azt is, hogy a most egy ilyen problémával óppen nem rendelkezők ónt kézfél-t a valós ínmagához, aki márpedig rendelkezik a problémával. Tájókozódjon, olvasson utána az illető problémának és az í információt segétséggel ismét ónt ílján le naplózni. Hasonlós esetleg íssze, hogy az első megkézfél-t ós óhez viszonyítva mennyit alakult az értelmezés a második, a harmadik, vagy a kéfbédik naplózás során. Nem árt mindig megtartani a probléma-centrikus magatartást, vóglis az egész naplózás arra jól, hogy problémákat órkópezzánk fel, megtaláljuk a lehetséges megoldásokat, kidolgozzuk a tervet, s vógl íl ónyilegesen félkerekedánk a kélfélnbízó problémákon.

Nem mindenkinek felel meg ez a lehetőség, mármint a naplózás, vagy legalábbis úgy hiszi, hogy nem felel meg, mert nem szeret rni, elfoglalt ember, nincs ideje, vagy valamilyen más okból nem igazán megy neki. Gyakran előfordul, hogy pontosan ilyen személyeknek lenne erre szíksége. Ez derül ki például a horoszkópjukból. Természetesen a erre legyint, hogy horoszkóp ide, naplózás oda, neki mennie kell, mert fontos dolgai vannak, nincs ideje, hogy egy-két, vagy két-három órát rógasson, írvend, ha feladataival óppen belefór az időbe. Aztán egy idő után az íllandó ónykedéseivel kapcsolatos fontosság-tudata mintha ítmenne egy kimerítésg-órzóbe, mintha úgy kezdené órezni, hogy valami félrli lényét. Nem baj. Vitaminokat szed, erősítéskészítményeket, megkeresi magában a leghatásosabb ínbiztatás jelmondatokat, motivációkat, indokokat és továb rohan. Hogy meddig, nem tudhatom. Á se. Tulajdonóppen egy bizonyos el-lényegtelenedésre vonatkozó tudást, vagy inkább ettől valós féllelmét hordozza rejtve íllandóan magában és eszeveszettél kompenzálja, ellensúlyozza e belírló írló órzóóó azzal, amivel tudja. Rádásul eredményeivel henceg magának és a világnak s kézfélben az ísszeroppanás szakadókának peremén inog. Ha félne, mondjuk, naplózni, hogy hadd próbálja megfogalmazni, mit is gondol valójában magáról, egészen más derengene fel számára, mint ahogy eddig hitte. Kiderílhette például az, hogy akit teletorokkal ínmagaként kiállított ki, az korántsem volt igazi ínmaga. Ánmagára ragasztott-alkalmazott

valamit, amiről azt hitte, hogy ez nem is lehet más, s ha végre megismeri színi magát a gondolkodásra, rájövön hogy amit eddig úgy tekintett, mint ahogy tekintett, tulajdonképpen nem is az ő megbizonyosodásán, meggyőződésén alapult, hanem másoké. Hirtelen felsejlik valami abból, hogy egy bizonyos értelemben nem is az ő letétele az az identitás, amely indítja az igazi értéket. Minderre nem jöhet rá addig, amíg el nem határozza, hogy miért pedig leírta egyedül az ő gondolja ezeket. Nos, ha megismeri a gyökereit, erről jöhet a napló. Naplót írni nem az a cél, hogy dokumentálja a gondolatokat, a rághatóknak itt nem dokumentatív szerepe van. Az ő szellemi tevékenység, megghozzá; hatékony értelmezési tevékenység, mint ahogy erre a hermeneutikusok is rávilágítottak. A gondolatok megformálást, alakot, megfogalmazást nyerne az és a további értelmezés alapjait szolgáltat. Egyre előbb és előbb, vagyis egyre mélyebbre jut az ember, amíg egy-egy problémában egyszerűen kezdi látni.

Az imagináció rendezésével abban fűggő össze a napló írás, hogy- amint rámutattunk az imagináció nyelvi jellegére az előző tanulmányban- a mindennapi értelemben értett nyelv és az imagináció tartalmi egyaránt egy textuális, egy szövegszerűség bolygót hordozó és amint szavakból az ő írás megírja a megváltást, minden ember öngyógyítja meg sorsát az imagináció tartalmaiból. Egy, gondolom, a forgatókönyv gondolata is inkább érthető.

A napló nem tartozik más szemlélyekre, vagyis nem mások által elolvasásra íródik. Más akkor, ha bizonyos árt- és feldolgozó által kóppen az valakinek a szándéka, hogy naplója alapján megvet írjon. Ilyent is lehet, de a metafizikai szemlélyes naplónak nem ez az elsődleges célja.

Az elsődleges cél imaginációnk feltérképezése, rejtett forgatókönyveink leleplezése, ennek megfelelően pedig egy tudatosabb, tisztább élettrend tervezésének hatékony lehetősége.